

милиони хора на страдания, но не знаятъ, какъ да избѣгватъ тия страдания. Ученитѣ знаятъ да приготвятъ задушливи газове, да правятъ бомби, но не знаятъ, какво да правятъ, за да бждатъ щастливи. Хората искатъ да отидатъ направо на небето, да се спасятъ, безъ да сж се справили съ живота на земята. Тѣ искатъ да бждатъ учени, да се натоварятъ като камили, безъ да знаятъ, иматъ ли сила да носятъ този товаръ.

Следователно, за да реализиратъ желанията си, хората трѣбва да се стремятъ къмъ Божествената наука. Като изучаватъ небето, съ неговитѣ слънца и звезди, като изучаватъ живота, въ всичко тѣ трѣбва да виждатъ Божественото. Срещнете ли нѣкой човѣкъ, потърсете доброто въ него. Лошото е преходно, то само по себе си ще отпадне. Въ човѣка ще остане само Божественото, изразено въ любовта, мъдростта, истината, правдата и добродетелта. Стремете се къмъ това, именно, да виждате доброто въ човѣка. Това трѣбва да става по свобода. Нищо не може човѣкъ да постигне насила. Любовта, мъдростта, истината могатъ да се постигнатъ само при абсолютна свобода.

И тъй, вървете въ пътя на любовта, мъдростта и истината. Тѣ осмислятъ всичко въ живота. При любовта всички нѣща придобиватъ смисълъ. Яденето се осмисля, когато ядешъ съ човѣкъ, когото обичашъ. Кой е този, когото обичашъ? — Богъ. Следователно